

vendigvis skal have, i og med at det bliver bredt ud i et større forum eller kan blive bredt ud i et større forum.

Med de ord vil jeg sige, at vi i Fremskridtspartiet går videre i forhandlingerne med oprejst pande, og vi glæder os til at se, hvad resultatet bliver i den sidste ende, når vi når frem til tredje behandling.

Jann Sjørnsen (KRF):

Den sidste ordfører, hr. Tom Behnke, opfordrede til, at man ikke fik sagt for meget her ved førstebehandlingen, for det kunne komplicere de efterfølgende forhandlinger, og de ord har jeg lagt mig på sinde. Derfor vil jeg, da det jo også er en genfremsættelse, henvise til det, jeg sagde i sidste samling, da vi behandlede L 82, som nu er blevet genfremsat som L 44.

Jeg vil dog alligevel knytte de bemærkninger til, at der jo er sket ændringer i det genfremsatte lovforslag L 44 fra regeringens side, og at det bestemt set fra Kristeligt Folkepartis side er ændringer, som trækker i den positive retning, og derfor også i en retning, der gør, at jeg kan tilkendegive, at jeg tror, vi fra Kristeligt Folkepartis side med de ændringer, der måtte komme til senere hen, vil kunne bakke op om det endelige lovforslag.

Det vil diskussionerne, overvejelserne i udvalget under udvalgsbehandlingen så vise endeligt, men jeg vil godt herfra tilkendegive, at jeg synes, at noget af den kritik, der har været rejst over for forslaget i forbindelse med førstebehandlingen i sidste samling, er blevet taget til efterretning fra ministerens side, og det synes jeg er positivt, og det lover godt for det fortsatte arbejde med lovforslaget.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Jeg vil også gerne anerkende det store arbejde, som Retsudvalget har lavet med dette lovforslag.

Som ordførerne også har tilkendegivet i dag, er det vanskeligt stof, som har betinget flere tekniske gennemgange i sidste samling og også i denne samling i Justitsministeriet, hvor medlemmer af Retsudvalget har haft mulighed for at stille alle tænkelige spørgsmål til de medarbejdere i ministeriet, der har arbejdet med lovforslaget; i det store udvalg, der har lavet lovudkastet, i udvalget, der beskæftigede sig med direktivet, både EF-direktivet, og også med gældende ret i Danmark, de to gældende registerlovgivninger, vi har, at få dem sammenkob-

let med EF-direktivet og få det moderniseret, så vi på én og samme tid kan stå med et lovforslag, der har en balance: på den ene side beskyttelse af de personfølsomme oplysninger, på den anden side hensynet til, at vi også har en effektiv offentlig administration og en privat sektor, der også er i stand til at udnytte de data, som jo ofte er en betingelse for, at man også kan drive privat virksomhed, forskningsvirksomhed i den private sektor.

Så vi har altså lavet et grundigt arbejde. Det var lavet på forhånd, inden vi som politikere overhovedet kom ind i sagen, af et grundigt udvalgsarbejde under Justitsministeriet med en lang række kompetente mennesker, der både kender den nugældende lovgivning og retstilstand med de nuværende registerlove og også EF-direktivet. Og forinden er det jo rigtigt, som fru Elisabeth Arnold fik præciseret, at Folketingets Europaudvalg har været gennem hele direktivbehandlingen, og at flere ministre har været op til flere gange i Folketingets Europaudvalg og har forelagt status på forhandlingerne under tilblivelsen af direktivet.

Men selv om det er kompliceret lovgivning – og det anerkender jeg, og det er jeg enig i – skal man også passe på ikke at gøre den mere kompliceret, end den er, og man skal også passe på ikke at blive beslutningsangst, for allerede i dag har vi jo en lovgivning på feltet, som også er kompliceret. Det er, som om lovgivningen om regulering af registre pludselig skulle blive kompliceret; men den nuværende danske registerlovgivning for både den offentlige forvaltning og den private sektor er jo også kompliceret, og der er lavet rundspørger i befolkningen og for den sags skyld også her i Folketinget om, hvordan den nugældende lovgivning skal fortolkes. Det kræver altså, at man arbejder med lovgivningen, og det har ordførerne så sandelig også gjort.

Nu er vi ved at være fremme ved snorene, hvor vi også skal slå de sidste søm i, så vi kan gennemføre en lovgivning, der på én og samme tid moderniserer den nuværende lovgivning, men også implementerer et EU-direktiv.

Det er klart, at kompliceret lovgivning kan skabe myter, og det synes jeg også er sket i denne sag – både under behandlingerne her og under vore drøftelser, men i høj grad også i offentligheden, hvor nogle af de såkaldte eksperter har brugt mere kraft på at fremmane skrækbilleder og myter for befolkningen end på at skabe klarhed og information på et tilstrække-